

BH1995. 344.

A kórház kártérítési felelősséggel tartozik, ha elmulasztja a műtéti kockázat körében 5-20%-os gyakorisággal együttjáró szövődmény lehetőségéről a beteget műtét előtt tájékoztatni [Ptk. 339. § (1) bek., 348. § (1) bek. 15/1972. (VIII. 5.) EüM r. 87. § (2) bek.].

I. r. felperest 1985. november 15-én műtötték meg húgycső-kiboltosodás miatt. A műtétbe a felperes előzőleg beleegyezett, mert olyan tájékoztatást kapott az alperesi kórház dolgozóitól, hogy az egyszerű, gyorsan gyógyuló beavatkozás. A műtétet követően az I. r. felperesnél sipoly alakult ki, amelynek zárása többszöri korrekciós műtéttel sem sikerült. Az I. r. felperes 67%-os rokkant.

Az I. r. felperes, valamint gyermekei a II. és III. r. felperesek keresetükben vagyoni és nem vagyoni káraik megtérítésére kérték az alperes kötelezését, mivel az I. r. felperes rokkantsága arra vezethető vissza, hogy az alperes dolgozói a műtétkor nem a szakma szabályainak megfelelően jártak el.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A beszerzett szakértői vélemények alapján megállapította, hogy a műtétet az alperes dolgozói a legnagyobb gondossággal végezték, részükéről mulasztás vagy szakmai szabálysértés nem történt. Az I. r. felperesen elvégzett műtét általában 80-90%-ban szövődménymentesen gyógyul, ezért megfelelő volt az alperes dolgozói részéről a műtét előtt adott az a tájékoztatás, hogy hamar gyógyuló, rutin jellegű beavatkozásról van szó.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítélettel megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, és az alperes kártérítési felelősségét megállapította. Ítélete indokolásában a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes alkalmazottai mulasztottak akkor, amikor az I. r. felperest nem tájékoztatták a műtét esetleges következményeiről, megsértve ezzel az egészségügyről szóló 1972. évi II. törvény 47. §-ának (3) bekezdését és a végrehajtásáról szóló 15/1972. (VIII. 5.) EüM rendelet 87. §-ának (2) bekezdését. A másodfokú bíróság szerinti az alperesnek a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerint kártérítési felelősségét önmagában ez a mulasztás megalapozza.

A jogerős közbenső ítélet ellen - jogszabálysértésre hivatkozással - az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását. Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 163. §-ának (2) bekezdésében és 164. §-ának (1) bekezdésében írt bizonyítási szabályokat és a 15/1972. (VIII. 5.) EüM rendelet 87. §-a (2) bekezdésének téves idézésével helytelen következtetést vont le a műtét előtti felvilágosítási kötelezettség jogszabály által előírt tartalmára. Ennek következtében pedig törvénytelenül állapította meg az alperes kártérítési felelősségét a műtétet megelőző megfelelő tájékoztatás elmulasztása miatt.

A felperesek ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős közbenső ítélet jogszabálysértés nélkül, a Pp. 163. §-ának (2) bekezdésében és 164. §-ának (1) bekezdésében írt bizonyítási szabályok megtartásával megalapozottan jutott arra a megállapításra, amely szerint az alperes alkalmazottai mulasztottak akkor, amikor a műtét lehetséges negatív következményeit nem közölték az I. r. felperessel.

Az I. r. felperes saját előadása szerint a műtétbe való hozzájárulását olyan előzetes tájékoztatás alapján adta meg, amely szerint egyszerű műtétről van szó, amely után egy héttel már dolgozhat is. Az alperes semmivel sem bizonyította a perben, hogy az I. r. felperes az általa állítottnál részletesebb, más tartalmú, a műtét esetleges negatív következményeire is kiterjedő felvilágosítást kapott volna a műtétet megelőzően. A felülvizsgálati kérelemben az alperes maga is elismerte, hogy az utóbb bekövetkezett szövődmény kockázatáról az orvos nagy valószínűséggel nem tájékoztatta az I. r. felperest. A Legfelsőbb Bíróság nem ért egyet az alperesnek azzal az álláspontjával, hogy ez nem is volt az orvos kötelessége.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint egy - az ETT-vélemény szerint - 5-20%-os gyakorisággal a műtéti kockázat körében fellépő szövődmény olyan „a műtéttel általában együttjáró” következménynek tekintendő, amelyről a beteget a 15/1972. (VIII. 15.) EüM rendelet 87. §-ának (2) bekezdése alapján tájékoztatni kell, mert különben nem kerül olyan információk birtokába, amely alapján megalapozottan eldönthetné, hogy hozzájárul-e a műtétbe.

Helyesen döntött tehát a másodfokú bíróság, amikor a jogszabályoknak megfelelő műtét előtti tájékoztatás elmulasztása miatt közbenső ítélettel megállapította az alperes kártérítési felelősségét a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése és 339. §-ának (1) bekezdése alapján.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (4) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott közbenső ítéletével a Pp. 275/A. §-ának (1) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta. (Legf. Bír. Pfv. VI. 21. 077/1994. sz.)